

POŘÍČÍ u LITOMYŠLE
domov v srdciRODÁCKÝ
SPECIÁL

ZRNĚTÍN

POŘÍČÍ u Litomyšle

MLADOČOV

SETKÁVÁNÍ

Setkání rodáků po deseti letech je okamžik, který v sobě spojuje zvědavost, radost i zvláštní druh nostalgie. Člověk si uvědomí, že deset let, ačkoliv na první pohled může působit jako poměrně krátká doba, dokáže proměnit život každého. Během takového období se stihnou vystřídat práce, vztahy, priority i sny. A právě návrat mezi lidi, s nimiž jsme sdíleli své dětství nebo studentská léta, v sobě otevírá prostor k hlubšímu zamyšlení – nad tím, kam se život ubíral u nás samotných, i nad tím, jak jej utvářel u ostatních.

Když se po letech znovu setkáme, překvapí nás, jak rychle se do popředí vynoří vzpomínky, které jsme v mysli možná dávno odsunuli stranou. První školní den, táborové ohně, společná zábava i drobné spory – vše se vrátí s nečekanou živostí. Sdílený smích nad drobnými historkami z mládí má zvláštní kouzlo: dokáže překlenout propast času a znovu na chvíli propojit lidi, jejichž životní cesty se dávno rozešly.

Při podobných setkáních si více než kdy jindy uvědomíme proměnlivost lidského života. Někteří z našich vrstevníků dospěli v sebevědomé a vyzrálé osobnosti, které kráčí jasným směrem, jiní se možná stále hledají nebo čelí výzvám, o nichž jsme kdysi ani netušili. Některé proměny vidíme navenek – ve vzhledu, gestech či způsobu řeči – jiné se skrývají hlouběji, v hodnotách a zkušenostech. A stejně tak sami sebe vnímáme novou optikou: začneme přemýšlet, jaký obraz o nás mají ti, kteří nás kdysi znali v úplně jiné životní fázi.

Je to zároveň chvíle bilancování. Člověk v takových okamžicích často zjistí, že určitá přátelství přetrvávala navzdory vzdálenosti i času, zatímco jiná se nenápadně vytratila. Avšak i ta pomíjivá pouta měla význam – spoluvtvářela atmosféru našeho dětství či mládí. A právě to je důležitý poznatek: že každý vztah, každé setkání

a každý okamžik měl své místo a podíl na tom, kým jsme dnes.

Setkání rodáků nám také připomíná kořeny, z nichž jsme vyrostli. V ruchu každodenního života často zapomínáme, jak velký vliv na nás mělo prostředí, ve kterém jsme vyrůstali, a lidé, kteří nás na cestě doprovázeli. Teprve když se do tohoto prostředí po letech vrátíme, uvědomíme si, kolik toho v sobě neseme jako ti chý, ale trvalý odkaz.

Možná to nejcennější, co si z podobného setkání odnášíme, není jen obnova starých vzpomínek, ale i možnost vidět, jak rozdílné cesty mohou vést k podobným cílům – k hledání štěstí, naplnění a spokojenosti. A někdy je překvapivě inspirující zjistit, že i když se osudy našich rodáků ubíraly úplně jiným směrem než náš, sdílíme s nimi podobné touhy a obavy.

Setkání rodáků po deseti letech tak není pouze společenskou událostí. Je to návrat k sobě samému, zastavení v běhu času, příležitost zamyslet se, co jsme prožili, kam směřujeme a koho na své cestě potkáváme. Je to okamžik, kdy se z minulosti stává most do přítomnosti – a možná i klíč k tomu, jak vstoupit do dalších let s větším pochopením pro sebe i pro druhé.

A právě tehdy, třeba když se po skončení setkání pomalu procházíme navečer vesnicí, zastavím se v tichu a rozhlédnu se. Víím, že zítra, za týden, za měsíc, za rok – a možná i za dalších deset let – až půjdu stejnou cestou, znovu se na chvíli zarazím, rozhlédnu se kolem a řeknu si: "Ale je tady krásně. Jo, tady jo." A v tu chvíli pochopím, že právě tyto okamžiky a tohle místo budou vždycky pevnou součástí mého příběhu.

Jaroslav Švihel

SETKÁNÍ RODÁKŮ POČTVRTÉ

Na 4. setkání rodáků obce Poříčí u Litomyšle byl po dlouhých přípravách sestaven bohatý a zajímavý program, který nabízel různou paletu oficiálních a doprovodných bodů.

Součástí oficiálního programu byla prezence všech účastníků, kteří se zapisovali do pamětních knih u vstupu do kulturního domu, první návštěvníci se začali objevovat již kolem 9:00. Od 10:30 následovala bohoslužba, která se konala na prostranství také u kulturního domu. Po konci mše svaté proběhlo položení věnců a odhalení pamětní desky u pomníku obětem válek, násilí a bezpráví. Od 14:00 následoval hlavní odpolední program. Součástí programu bylo úvodní slovo starosty a přivítání všech návštěvníků a rodáků, kteří se sešli na tuto přátelskou akci. Dále došlo na ocenění některých občanů z naší obce a byly jim předány ceny Obce Poříčí u Litomyšle. Kulturní vložky v této části odpoledne obstaraly děti z mateřské školky, Východočeské žestové

kvinteto a hudební skupina Junior 2.

Doprovodný program, který probíhal po celý den, byl nabitý a bohatý. Již kolem 8:00 vyjížděl na první vyhlídkovou jízdu vláček, který projel trasu Poříčí - Zrnětín - Mladočov a zpět do Poříčí. Ve vláčku byl kromě řidiče také průvodce, který komentoval celou jízdu. Vláček jezdil každou celou hodinu, poslední jízda proběhla ve 20:00.

V kulturním domě bylo připraveno hned několik prezentací a výstav. Prezentovali se zde naše spolky - Myslivecké sdružení Poříčí, Sportovní klub Poříčí a Mamaklub. Výstavu tvorby zde měla Eliška Lorencová - Švihlová. Byla zde také výstava ze života obce a promítal se dokument o obci. Sbor dobrovolných hasičů Poříčí měl svoji prezentaci v hasičské zbrojnici č.p. 150.

V tento den byly zpřístupněny kaple sv. Jana Nepomuckého v Poříčí, kaple Sv. Václava v Zrnětině a kostel sv. Bartoloměje v Mladočově.

Během dne bylo také možné navštívit obecní sklípek u

potoka, který nabízí v letní sezóně posezení u sklenky vína, pro tuto příležitost zde byla možnost ochutnat vína z rodinného vinařství Milana Spěváka z Velkých Bílovic.

Zajímavým bodem byla také prohlídka obchodu, který provozuje obec Poříčí a to stávajícího a byly k nahlédnutí také prostory nového budoucího obchodu, který je přístavbou hasičské zbrojnice.

Večerní program, který startoval v 19:00, jsme nazvali hudební párty pod širým nebem, jelikož k nám zavítali tři kapely, které se prostrídaly na jevišti - Lerion, Markant rock a Krok Z5.

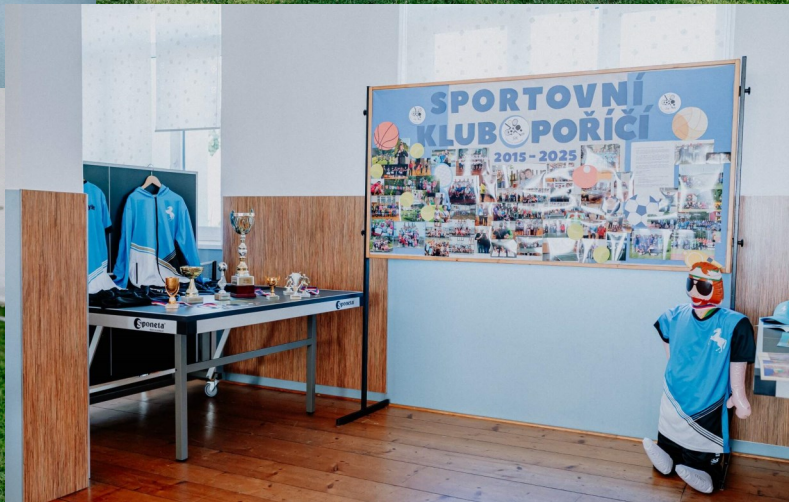
Dle mého názoru takto důkladně připravený program byl vizitkou naší obce, jak přistupujeme k takto významným událostem a odměnou nám bylo cca 1.000 návštěvníků, kteří se báječně bavili a během dne bylo

ke slyšení mnoho chvály a pozitivního ohlasu..

Petr Faltys

CENY OBCE POŘÍČÍ U LITOMYŠLE

Prvotní myšlenka udělení těchto cen vznikala při přípravách na letošní setkání rodáků a aby tento počín měl i právní oporu, schválilo zastupitelstvo naší obce na svém květnovém zasedání Zásady pro udělování čestného občanství a cen obce podle ustanovení § 36 odst. 1 a 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Tímto byl nastaven oficiální rámec udělování těchto cen, kdy jednou ze základních podmínek pro udělení je skutečnost, že se tak může stát pouze při významných událostech v životě naší obce, což znamenalo, že letošní 4. setkání rodáků bylo tou nejvhodnější chvílí. S odkazem na již zmiňované Zásady byli na Ceny obce na červnovém zasedání zastupitelstva navrženi p. Michal Daněček, p. Josef Boštík, a p. Josef Preisler in memoriam, kteří byli i následně schváleni usnesením zastupitelstva obce.

P. Michal Daněček obdržel Cenu obce za pomoc a její organizování při živelných pohromách, myšleno jak na území naší obce, tak i daleko za jejími hranicemi. Vše započalo ničivým tornádem na jihu Moravy v r. 2021, kdy naši hasiči čtyřikrát vyjeli do postižených oblastí s humanitárním materiálem a následnou fyzickou pomocí. Další pomoc se týkala již našich občanů při loňských vydatných deštích, kdy se Desinka na několika místech vylila ze svého koryta a ohrozila přilehlé nemovitosti, naštěstí ne v takové síle a intenzitě jako tomu bylo na Jesenicku, kam následně směřovala další pomoc našich hasičů a to ve třech etapách. Ve všech uváděných případech byl Michal tím prvotním iniciátorem a „hnacím motorem“, který s myšlenkou pomoci přicházel a za vydatné pomoci dalších členů SDH a v případech humanitárních sbírek, i za pomoci Vás spoluobčanů, tuto pomoc realizoval. Za toto patří poděkování nejenom Michalovi, ale všem, kteří jakkoli pomáhali. Doufám, že Michalovi tato aktivita vydrží i nadále a v ještě

lepším případě se stane „nakažlivou“.©

P. Josef Boštík obdržel Cenu obce za dlouholeté vedení obecní kroniky, jak je oficiálně uvedeno, nicméně důvodů je pochopitelně více. Zajímal se o dění v obci, do kterého se i aktivně zapojoval, byl členem několika zastupitelstev, zejména toho prvního v r. 1990, kdy došlo k znovuosamostatnění naší obce. Staral se o hřbitov a o vše co s jeho správou souvisí včetně vlastní činnosti hrobaře. Vždy ochotně pomáhal tam kde bylo třeba, což v podstatě platí do dnes. Za toto vše patří Josefovi velké poděkování.

P. Josef Preisler obdržel Cenu obce in memoriam za dlouholetou duchovní činnost ve farnosti Mladočov a obci Poříčí u Litomyšle. P. Josef Preisler se narodil 18. ledna 1934 ve Svatce, ve zbožné rodině, ve které získal živou víru, díky níž záhy rozpoznal své povolání ke kněžství. V roce 1949 nastoupil k salesiánům do Fryštáku jako student gymnázia. Po roce bylo však jeho studium ukončeno komunistickým zábořem. Z Fryštáku byl spolu s ostatními studenty a salesiány odvezen do internace v Oseku. Na výzvu, zda se chtějí studenti i v těchto podmínkách stát salesiány, řekl Josef spolu s osmi dalšími své ano a hned začala tato skupina s P. Oldřichem Medem noviciát. Ten pak pokračoval pod vedením P. Vitáska na Křimově, kam byli salesiáni a další řeholníci převedeni jako dělníci na stavbu přehrady. Rád později vzpomínal na intenzivní řeholní a komunitní život i v těchto řeholním životu nepříznivých podmínkách. První sliby Josef složil 24. prosince 1957 na Křimově. Po absolvování tajného studia teologie byl Josef spolu s několika dalšími salesiány díky diplomacii P. Míši tajně vysvěcen 25. prosince 1968 v Římě na kněze. Po určitém politickém uvolnění za „Pražského jara“ si Josef po dva roky spolu s dalšími oficiálně doplňoval své teologické vzdělání na teologické fakultě v Litoměřicích. Tímto dodatečným studiem se též sledovalo získání oficiálních dokladů o studiu. Když se po „Pražském jaru“ na popud P. Míši začaly rozjíždět „chaloupky“, kterými byl pověřen P. Jaroslav Lank, stal se P. Josef jeho zdatným pomocníkem a měl tak zásluhu na jejich rozkvětu. Nejdříve spolu s P. Lankem a později samostatně některé chaloupky vedl. K rozlišení funkcí získal P. Lank titul „arcišéfa“ (Arcík) a P. Josef titul „šéfa“. Převážnou část svého kněžského života se P. Josef angažoval ve farní pastoraci. Prošel farnostmi: Chotusice, Sadská, Bykáň, Kutná Hora, Městec Králové a Mladočov. V Mladočově ještě oslavil své osmdesáté narozeniny, ale zakrátko odtud kvůli zhoršujícímu se zdravotnímu stavu odešel do komunity v Sebranicích. Kvůli náročnějšímu lékařskému ošetření

odjížděl čas od času do Prahy, kde také v Domě sv. Karla Boromejského v den svátku sv. Marka, 25. dubna 2017, ve věku 83 let, zemřel. Na všech místech, kde P. Josef žil a působil, až už šlo o angažovanost ve farní pastoraci nebo bratrský život v komunitě, byl P. Josef uznáván a oblíben pro svou hlubokou zbožnost, plné apoštolátní nasazení, dobrotu srdce a tichou, často krajní obětavost ve službě všem potřebným. S naším drahým spolubratrem Josefem jsme se rozloučili ve středu 3. května 2017 ve 14 hod. ve farním kostele sv. Bartoloměje v Mladočově. Poté byly jeho tělesné ostatky uloženy do hrobu na místním hřbitově.

František Bartoš

Salesiánská provincie Praha
Kobylské nám. 1000/1
182 00 Praha 8
IČO: 0040 6929
Tel.: +420 283 029 114
www.sdb.cz

Vážený pan starosta
František Bartoš
Poříčí u Litomyšle 81
570 01 Litomyšl

V Praze, dne 22. 7. 2025

Poděkování za cenu obce Poříčí u Litomyšle udělenou salesiánovi P. Josefu Preislerovi

Dobrý den, vážený pane starosto.

Děkuji Vám jménem Salesiánské provincie za Cenu obce Poříčí u Litomyšle, která byla zastupitelstvem udělena in memoriam knězi a salesiánovi P. Josefu Preislerovi. Vážím si toho a přeji Vám, abyste měl co nejvíce důvodů oceňovat podobné lidi, kteří zušlechťují naši společnost duchovním a morálním přínosem, jako otec Josef.

Přeji vše dobré

M. Hobza

P. Martin Hobza
provinciál

Kobylské nám. 1000/1, 182 00 Praha 8
IČ: 00406929, DIČ: CZ00406929, www.sdb.cz

4. SETKÁNÍ RODÁKŮ V ČÍSLECH

V sobotu 5. července 2025 ráno bylo vše nachystané pro příchod prvních rodáků z Poříčí, Zrnětína a Mladočova, jejich rodin a přátel. Před kulturním domem se zapisovali do pamětních knih a obdrželi pamětní plakety a dárkové tašky s vínem a almanachem zobrazujícím život v obci v letech 2015 až 2025. K navození té správné vřelé atmosféry nechyběly voňavé koláče a přípitek na uvítanou.

Program po celý den byl velmi pestrý, od hudby, dobrého jídla a pití, až po vyhlídkovou projížďku vláčkem, návštěvu sklípku, hasičárny, nového obchodu. Bylo dojemné sledovat setkání kamarádů a sousedů po dlouhé době i porovnávání změn. A bylo velmi radostné sledovat, kolik návštěvníků se sešlo na této akci a kolik dobré nálady, pohody, smíchu a vzpomínek s sebou přinesli. To vše je bezesporu nevyčíslitelné. Něco však přece jen číslly vyjádřit lze ☺

3 Tolik bylo Cen obce Poříčí u Litomyšle, udělených panu Josefu Boštíkovi, panu Michalu Daněčkovi a panu Josefu Preislerovi in memoriam.

5 Tolik kapel se prostrídalo na pódiu u kulturního domu, aby našemu setkání rodáků vtiskly tu pravou atmosféru, jmenovitě Východočeský žesťový kvintet, Junior 2, Lerion, Markant Rock a Krok Z5.

7 Tolik týmů plánovalo, organizovalo a připravovalo setkání rodáků, aby vše proběhlo tak, jak má: obec a zastupitelé, kulturní komise, hasiči, myslivci, Sportovní klub, farnost a kuchařský tým s obsluhou. Nesmíme však opomenout ani práci jednotlivců, kteří také velkou

měrou přispěli k hezkému průběhu celého dne.

12 Tolik jízdy zvládl projet výletní vláček z Poříčí do Zrnětína, Mladočova a zpět, vše za poutavého vyprávění Martina Klusoně a Josefa Patrného ml.. Při kapacitě 36 míst tak vláček svezl přes 400 nadšených cestujících.

16 Tolik otočných panelů bylo vytvořeno a instalováno na sál kulturního domu a následně polepeno všemi čísly Poříčského zpravodaje z let 2015 až 2025.

100 Tolik litrů vynikající polévky bylo snědno.

330 Tolik rodáků se přišlo registrovat k prezenci a zapsat do pamětních knih: 215 z Poříčí, 86 ze Zrnětína a 29 z Mladočova.

367 Tolik hostů se přišlo podepsat do pamětních knih: 191 z Poříčí, 154 ze Zrnětína a 22 z Mladočova. Číslo však není zdaleka kompletní, protože ne každý se přišel podepsat. Odhadem se setkání rodáků účastnilo přes tisíc návštěvníků.

400 Tolik řízků bylo nasmaženo a s velkou chutí snědno.

700 Tolik placek bylo rozdáno rodákům a hostům, kteří se přišli zapsat do pamětních knih.

760 Tolik limonád bylo vypito.

1933 V tomto roce se narodil nejstarší rodák, který se setkání účastnil, pan Jan Rosypal, původně pocházející ze Zrnětína.

2025 V tomto roce se narodil nejmladší rodák, který se setkání účastnil, Jakoubek Krejčí ze Zrnětína.

2300 Tolik piv bylo s velkou chutí vypito.

Protože čísla mluví za vše, je jasné, že 4. setkání rodáků obcí Poříčí, Zrnětín a Mladočov se více než povedlo. Děkujeme všem, kteří pomohli s organizací, všem, kteří si dali záležet na úpravách okolí svých domů a všem, kteří si přišli užít hezkou, slunečnou sobotu se svými přáteli a sousedy.

Monika Flídrová

Patří nám poděkovat všem, kdo nezištně přiložili ruku k dílu, těm, kteří s láskou pečují o vzhled svých domovů a okolí, a také každému, kdo svou přítomností obohatil slunečnou sobotu plnou přátelství, sounáležitosti a pohody. Byl to den, kdy se tradice propojila s radostí ze setkání. Tento den se navždy zapíše do paměti našich obcí jako připomínka toho, že skutečné bohatství spočívá ve vzájemné blízkosti, sdílení a pospolitosti.